

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

3. Dies Februarii. Non habemus quod in morte timeamus, si nihil quod timendum sit, vita nostra commisit. S. Ambros. de bon. morte. 1. 8.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

dium, ad Infantem quasi ad metam, ad Infantis conspectum, velut ad curriculi bravium, properare, Quem ut intuitus est, mox stupore defixus, amore attonitus, sacro horrore perfusus, hærere, fluctuari, velificari desiderio; nunc ulnas, ut accipiat protendere, jam ne accipiat, retrahere; eum ferè mentis inopem lætitiæ copia fecit. Non satis erat, quem tot annis spe videndi devoraverat, oculis tantum libare, nisi brachiis constringeret. Suscepit ergo in ulnas nec dum unius ulnæ Infantem, sed quem nec cæli, nec cæli caelorum capere possunt. Cùm sacrum illud pondus, quod (a) omnia in mensura, & numero, & pondere disposuit, gestaret, quasi ab eo gestaretur, nullum sentire onus (erat enim is, cujus onus leve) caligantes senio oculos in puerum iterum, iterumque demittebat. Optabat jam totus esse oculus, ut illum toto obtutu videret, quem semper videre, salus est videntis. Tandem petit dimitti in pace, & ut eâ fruatur, cupit occumbere morte. O mortem verè vitalem; mortem præsentem eo, qui est Vita nostræ vitæ. Quidni exclamem, & acclamem sic morienti?

Felicem sortem, sic posse occumbere mortem!

3. DIES FEBRUARII.

Non habemus quod in morte timeamus, si nihil quod timendum sit, vita nostra commisit. *S. Ambros. de bon. morte. 1.8.*

(a) *Sap. 11.*

Februar.

Mors non I.
est mala, u-
bi vita fue-
rit bona.

Tessera.

91

PAtet hic ingressus in laxissimum campum, dum hic agimus de Animæ ex hac vita egressu. Quatuor novissima, ut par est expende, erunt tibi ad Bonum calcar, à Malo frænum, Ordior à parte novissimorum prima, quæ est finis vitæ. Nihil esse in morte timendum, si nulla ante mortem commisimus timenda, docet prædicta tessera. Scio, insanum hoc esse iudicium vulgi; quis unquam pictorum ausus est mortem pulchritudinis, ut ea nihil sit timendum, coloribus exprimere? Quis aliter eam delineavit, quam sine fronte, sine naso, sine pilis, sine labris, sine oculis, ossium aridorum compagem, & naturæ monstrum informe? Quis pulchrum credat, quod horrent omnes? Quis amabile, quod horribiliū omnium existimatur horribilissimū? Vide quid mors moliatur in homine. Fædat genas, extinguit lumina, speciem evertit, totum hominem dehonestat, Hic error est Phantasiæ, non sensus Prudentiæ. Horreat mortem, qui turpē vitam agit. Quod phantasma pictoræ est, hoc mortē esse existimas? Error est popularis. Terrentur mortales ut pueri Empulis, & lamis.

II. Vulgus, bonorum maximum vitam putat, mortem malorum primum. Fallitur, atque ut in cæteris bonis aberravit, ita in maximis maximè errat. Vita potiùs maximum malorum est, si non benè vivis; & mors bonorum maximum, si non male moriaris, nec male morieris, si non male vixeris. Vita non bona; spatium malis, & sceleribus laxat, mors non mala, finit mala & misérias. Non est ergò mors mala, nisi illis qui fecerunt malam pessimā vitā. Quapropter vis mortem ad vivum pingere? Pinge vitam;

ram, qualis vita, talis mors. Non est mors hominis ut pecudis : non est Animæ interitus, sed transitus, Turpem mortem sola peccatorum fæditas facit. Vis non timere mortem? Time peccatum, quod est stipendium mortis. Nullus titulus est mortis odio, plurimi desiderio: sive respicias quid ipsa sit, sive quid ipsi accedat, sive mala quibus asserit, sive bona quæ inferit, & quia ipsa malum non est, & quia bonum est: quin licet malum esset, non compensaret bona quæ confert; licet bonum non esset, non exæquaret mala quæ aufert. Quare non est Sapientis, mortem metuere, quam nequit effugere. Sed Sapientis est nihil admittere in vita, cujus illum pœniteat in fine vitæ, & ita corpori vitam dare, ut Animæ non auferatur. Peccatum est mors Animæ: si mors hæc morti corporis jungitur, damnatio sequatur necesse est.

III. Illam homini Deus, illam animantibus omnibus, illam rebus omnibus conditis imposuit necessitatem: ut sicut cæperunt aliquando, sic olim intereant. Si quam Deus vitam ceu depositum tradidit, eandem quando lubet, reposcit: quid adeò naturæ mirum, aut insolens? Omnium versatur urna. Ex omnibus qui ad hanc ætatem ab orbe condito vixerunt, aut vivunt, aut victuri sunt olim, exemittne quenquam ab hac adamantina lege, & ferrea necessitate, vel eximet aliquando diadema regium, Imperatorium paludamentum, fasces consulares, victoriarum claritas, opum magnitudo, amicorum potentia, devotio clientum, Sapientia, robur animi, corporisque, aut etiam vitæ sanctitas? Nec alia debet, aut potest reddi ratio, quam quod fuerint mortales. Quid mirum mortales mori? Mortalium, ut mortalia sunt
opera,

Februar.

Tessera.

93

opera, sic & vita. Mors intolerabilis est illi qui prius suis non est mortuus cupiditatibus, & totum expectat simul absorbere interitum; dum videlicet moriente corpore mortali commoritur Anima immortalis. Neesse est ergo mors sit gravissima illi, cui multa moriuntur morte sua. Unius rei jacturam gemimus, aut honoris, aut voluptatis, aut amici, quantus dolor erit, uno omnia perdendi ictu, uno totam vitam amittenti momento? Vivebat in illo turba vitiorum Luxuria, Superbia, Avaritia, Invidia, Accedia, hæc illo uno moriente moriuntur omnia. Noli ergo infamare mortem quasi malam, & accusare quasi timendam. Quippe

Præstat morte mori, quam vitam ducere mortis.

4. DIES FEBRUARII.

Quid est diu vivere, nisi diu torqueri?

August. de Verb. Dom.

Mortem optandam reddunt miseria humana.

Nihil in vita miserius ipsam vitam. Ut verè nil aliud sit vivere, quam torqueri. Quid enim habet, ut vita optetur vita optabile? Nisi malorum consensionem, miseriarum pertinaciam? quarum tanta est multitudo, ut multi illas non timeant, quia multæ. Lyces Princeps censuit, vitam esse supplicium Animo, simile illi quo vivi cadaveribus constricti, os ori, pectus pectori, manus atrocissimè cruciabantur. Anima illa, Divinæ particula auræ constringitur putri, fluidoque corpo-

ri.